

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **A. T. A. A.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 11. 2020, čj. KRPP-131199-3/ČJ-2020-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 2. 2021, čj. 17 A 109/2020-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) je státním příslušníkem Iráku. Přes Česko se dostal nelegálně do Německa, kde jej zadržela tamní policie a navrátila ho dne 27. 11. 2020 do České republiky. Následujícího dne zahájila žalovaná s žalobcem správní řízení ve věci správního vyhoštění. Dne 29. 11. 2020 žalovaná zajistila žalobce rozhodnutím dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Toto rozhodnutí napadl žalobce u krajského soudu. V žalobě vytýkal žalované, že nedostatečně posoudila, nakolik lze realizovat účel zajištění, tedy vyhoštění. Žalobu krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 5. 2. 2021. V rozsudku zdůraznil, že žalovaná dostatečně předběžně přezkoumala, zda bude vyhoštění možné.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Kasační stížnost odůvodňuje nedostatečným

vyhodnocením existence překážek k vycestování. Irák je „obecně nebezpečnou zemí“, žalovaná a následně krajský soud dostatečně neposoudily proveditelnost vyhoštění, „zvláště s ohledem na nevypořádání hrozby vážné újmy ze strany stěžovatelova strýce, očividně související s ohrožením stěžovatele z náboženských důvodů“. Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek a rozhodnutí žalované zrušil.

[3] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS souhlasí se stěžovatelem, že správní orgán rozhodující o zajištění musí posoudit, zda je správní vyhoštění alespoň potenciálně možné. Pokud se vyhoštění jeví jako nepravděpodobné, nelze cizince zajistit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, čj. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS, bod 24). Úvaha o překážkách vyhoštění je však jen úvahou předběžnou. Pro zajištění postačí rozumná šance, že k vyhoštění dojde (srov. rozsudek ze dne 29. 6. 2011, čj. 1 As 72/2011-75, bod 17).

[6] V odůvodnění rozhodnutí o zajištění (s. 5) uvádí žalovaná stručnou úvahu o možnosti uskutečnit správní vyhoštění, na kterou odkazuje v kasační stížnosti stěžovatel. Stěžovatel se v žalobě i v kasační stížnosti zaměřil jen na tuto dílčí část odůvodnění rozhodnutí žalované. Na základě toho tvrdí, že žalovaná řádně nezvážila možnou existenci překážek vyhoštění. Jednotlivé pasáže odůvodnění však nelze vytrhávat z jejich kontextu. Stěžovatel i přes řádné poučení nevyužil možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany. Nechce zůstat v Česku a má v úmyslu dostat se do Německa (s. 4 rozhodnutí žalované). Stěžovatel v řízení před žalovanou nijak nespojil svou emigraci s obecnou situací v Iráku. Ani cokoli z toho, co stěžovatel uvedl, nenásvědčuje skutečnému nebezpečí, které by mu v Iráku hrozilo. Stěžovatel se pouze obává svého strýce, což nelze pokládat za objektivní nebezpečí hrozící při návratu do Iráku.

[7] Názor stěžovatele o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je proto mylný. NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[8] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované pak žádné náklady řízení nevznikly.

[9] Krajský soud usnesením ze dne 28. 5. 2019 ustanovil stěžovateli zástupcem Mgr. Ladislava Bártu, advokáta. Podle § 35 odst. 10 poslední věty s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. NSS určil odměnu advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), částkou za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) tj. 3 100 Kč dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Paušální náhrada hotových výdajů pak činí 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Částka 3 400 Kč bude vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu NSS.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 10. června 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu